

[Justitsministeren.]

sidige danske Brandforsikringsselskaber i den senere Tid foretaget en Række Forsøg med Lerpaalægning, og disse Forsøg har vist, dels at en saadan Paalægning kan udføres med meget smaa Udgifter, oftest mindre end 1 Kr. pr. m², dels at ogsaa gamle og skrøbelige Lofter let kan indrettes til at bære et Lerlag.

Konsekvensen heraf skulde egentlig være, at man paabød Lerpaalægning ogsaa paa Lofter i ældre Stalde. Denne Tanke har dog ikke fundet Tilslutning fra Statens Husdyrbrugsudvalg, Landbrugsorganisationerne eller Ministeriet for Landbrug og Fiskeri. Disse Myndigheder har nok ment at kunne anbefale, at Paalægning af Lerlag fremmes mest muligt ad Frivillighedens Vej, men har trods de ringe Udgifter, som ifølge Forsøgene vilde være forbundet dermed, dog ment af Bekostningshensyn at maatte fraraade, at Reglerne faar tilbagevirkende Kraft. Jeg har derfor ment at maatte nøjes med at foreslaa Reglerne indført for nye Bygninger og for nye Staldrum, der indrettes i ældre Bygninger.

I Lovens § 7 foreslaas indført nye Regler om Indretning af Garager. Der har ikke hidtil været Regler om saadanne i Landdistrikterne, undtagen i de Kommuner, der paa eget Initiativ har søgt Justitsministeriet om Stadfæstelse af en Garagevedtægt. Som det fremgaar af Bemærkningerne, har Justitsministeriet i sin Tid haft Planer om at udfærdige en fælles Garagebekendtgørelse for København, Købstæderne og Landet, men har opgivet det igen af Bekostningshensyn.

Det er da heller ikke den paatænkte Garagebekendtgørelses Regler, der er optaget i Lovforslaget, men kun nogle meget nødtørftige Sikkerhedsregler af mindre indgribende Karakter. Der skulde følgende heller ikke kunne rejses Indvendinger mod de nu foreslaaede Regler paa Grund af Bekostningen, dels fordi de som nævnt er mindre vidtgaaende, dels fordi de ikke kommer til Anvendelse paa eksisterende Garager, men kun paa Garagerum, der fremtidig indrettes. Reglerne gaelder Garager for benzindrevne Motorkøretøjer og kommer følgende ikke til Anvendelse paa petroleumsdrevne Motorkøretøjer, selv om disse startes ved Benzin; endvidere er udtrykkeligt undtaget Traktorer, der udelukkende benyttes til Landbrugsarbejde. Den sidstnævnte Undtagelse, der alene er gjort for at imødekomme Landbrugets Krav om at undgaa Udgifter, er selvfølgelig i brandmæssig Henseende ikke uden Betænkelighed.

Reglerne har i øvrigt, som det fremgaar af Bemærkningerne, fundet Støtte — om end til Dels en betinget Støtte — hos Landbrugsorganisationerne og Ministeriet for Landbrug og Fiskeri.

I § 18 foreslaas indført forskellige nye Regler om Forsigtighed ved Omgang med Ild og Lys, af hvilke jeg navnlig skal fremhæve Bestemmelsen i det nye Stk. 8 om, at Primusapparater o. lign. kun maa benyttes paa Kogepladser, saafremt Væggen i 30 cm.s Afstand fra Apparatet er af uantændeligt Materiale eller er beklædt med en Jernplade el. lign. Apparaterne skal endvidere staa paa en Jernbakke med ophøjet Kant, og Bakken skal være saa stor, at den i Tilfælde af Apparatets Væltning eller Utæthed kan optage hele Apparatets Vædskemængde. Forslaget tilsigter navnlig at afværge Ildebrand i Sommerhusbebyggelser, hvor al Kogning i mange Tilfælde foregaar ved Primusapparat, og hvor Husene, der er af Træ og ofte ligger tæt sammen, kan være stærkt udsatte for omsiggribende Ildebrande. Jeg har i øvrigt været lidt betænkelig ved denne Regel, idet jeg nødigt vil lægge Hindringer i Vejen for Sommerhusbebyggelsen, der er af saa stor Betydning for Bybefolkningens Sundhed. Bygningsbrandforsikringsnævnet har imidlertid udregnet, at det hele kun behøver at koste ca. 5 Kr. pr. Kogeplads, og herefter skulde det vel heller ikke kunne betyde nogen Hindring for Bebyggelsen, medens det utvivlsomt vil være af Betydning til Begrænsning af Brandfaren.

Endelig skal jeg fremhæve de enkelte nye Regler i § 20 vedrørende Skorstensfejere. Jeg har her optaget en Bestemmelse, der fandtes i Forslaget til Loven af 1926, nemlig om, at der fremtidig saa vidt muligt kun maa ansættes faguddannede Skorstensfejere, og at Rensning og Udbrænding af Skorstene kun maa foretages af de fast ansatte Skorstensfejere. Bestemmelsen blev ikke gennemført, men udgik under Lovforslagets Behandling paa Rigsdagen. Den senere Udvikling har imidlertid efter min Mening vist, at Regelen bør gennemføres. Som det fremgaar af Bemærkningerne, gaar Tendensen allerede nu over hele Landet, bortset fra ganske enkelte Amter, i Retning af at ansætte faglærte Skorstensfejere. Denne Tendens møder ganske vist af og til Modstand hos Sogneraadene, men dette kan kun forklares ud fra manglende Forstaaelse af Betydningen af Faguddannelse paa dette Omraade og kan efter min Mening ikke underbygges med nogen som helst saglig Motivering. Tværtimod kræver Vare-